

Uw Woord is mijn lamp

Uw Woord is mijn lamp

Bijbelse meditaties

Dr. W. Verboom

Uitgeverij Boekencentrum, Zoetermeer

www.uitgeverijboekencentrum.nl

Ontwerp omslag: Marion Rosendahl

Vormgeving binnenwerk: zetR

ISBN 978 90 239 2181 3

NUR 707

© 2012 Uitgeverij Boekencentrum, Zoetermeer

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Inhoud

Woord vooraf	7	5
1. Beloofd is beloofd – Genesis 15:6	9	
2. De strijder van Pniël – Genesis 32:28	16	
3. Een Vader begraaft zijn kind – Deuteronomium 34:5-6	23	
4. Het gebed van Hanna – 1 Samuël 1:15	30	
5. Een jonge koning knielt – 1 Koningen 3:5 en 9	37	
6. Waar liefde woont – Psalm 133:1	44	
7. De onwaardigste onder de mensen – Jesaja 53:3	51	
8. Een arm en ellendig volk – Zefanja 3:12	58	
9. Geen musje valt op de aarde – Mattheüs 10:29-30	65	
10. De grootheid van Johannes de Doper – Mattheüs 11:11	72	
11. Brood over – Mattheüs 14:20	80	
12. De broers van Jezus – Johannes 7:5	88	
13. De grote verandering – 1 Korinthe 15:51	95	
14. Droefheid naar God – 2 Korinthe 7:10	102	
15. Blij in lijden – Kolossenzen 1:24	110	
16. De schare voor de troon – Openbaring 7:9	117	

Woord vooraf

In dit boekje vindt u zestien meditaties over bekende en minder bekende bijbelgedeelten. Ze zijn het resultaat van een bewerking van radio-uitzendingen in het kader van het programma De Bijbel Open, zoals ik die 's zaterdagsmorgens voor de Evangelische Omroep hield.

| 7

Het doel van de meditaties is om samen te luisteren naar de boodschap van de Heere, zoals die ons in de bijbelgedeelten wordt aangereikt. Daarbij gaat het niet om theologische verhandelingen, maar om een luisteroefening naar het Woord van God, waarbij recht gedaan wordt aan de bedoeling van de tekst in het verband waarin hij staat.

Ook wordt gezocht naar een pastorale toepassing van het bijbelgedeelte. Wat heeft het ons te zeggen in onze eigen situatie? Dan blijkt dat we nu eens bemoedigd worden, dan weer opgescherpt, nu eens getroost, dan weer vermaand.

Het boekje heeft als titel meegekregen: *Uw Woord is mijn lamp*. Het is een variatie op Psalm 119:105: Uw Woord is een lamp voor mijn voet. De illustratie van de vuurtoren wil ons zeggen: laat u leiden door het licht van het Woord van God. Dan gaan we veilig en verdwalen we niet in het donker.

Van harte hoop ik dat dit boekje voor velen tot zegen mag zijn die het lezen. Moge het een middel in Gods hand zijn om ons te leiden op de weg naar Gods eeuwige haven.

8 |

Harderwijk, mei 2012

W. Verboom

1. *Belofde is beloofd*

En hij geloofde in de HEERE, en Die rekende hem dat tot gerechtigheid.
(Genesis 15:6)

| 9

Abram, die later Abraham heet, kennen we als de vader van alle gelovigen. Paulus noemt hem zo in Romeinen 4:11. Hij vertrouwde blindelings op de Heere en klampte zich vast aan wat Hij hem beloofd had. In Genesis 12 zien we dat heel duidelijk. De Heere zoekt hem op in het land Ur en belooft hem tot een groot volk te maken in het land dat Hij hem wijzen zal. Dat is niet allemaal vanzelf gegaan. Gods beloften worden wel vervuld, maar nooit vanzelf. Het gaat zelfs vaak door onze onmogelijkheden heen. Dat was met Abraham ook het geval. In Genesis 15 wordt ons verteld hoe Abraham ondanks menselijke onmogelijkheden vader zal worden en zijn vrouw Sara moeder.

Wat is er aan de hand? Abram is teruggekomen in Hebron, waar hij woont, na de strijd om zijn neef Lot te verlossen. Hij komt dus weer thuis en het gewone leven herneemt zijn gang. Op dat moment verschijnt de Heere in de nacht aan hem in een visioen. Hij zegt tegen hem: Abram, Ik ben voor u een schild, uw loon zeer groot. Daar bedoelt de Heere mee dat Hij Abram als een schild zal beschermen in de strijd tegen vijanden en dat Hij Abrams rijkdom

(loon) is. Als je God hebt ben je wel bewaard en als je van Hem bent heb je alles wat je nodig hebt. Daar kan materiële rijkdom niet tegen op. Dat wil God tegen zijn kind Abram zeggen. Het zijn woorden vol bemoediging. En toch kunnen die woorden Abram op dit moment niet blij maken. Waarom niet? Omdat Abram moeite heeft met de leiding van God in zijn leven. Het is nu tien jaar geleden dat God hem een zoon had beloofd. Dat was toen God het verbond met hem sloot. Uit die zoon zou een groot volk voortkomen. Maar dat is dus nu al tien jaar geleden en er is nog niets gebeurd. Abram is oud geworden en zijn vrouw Sara ook. Hoe moet Abram het zich dan voorstellen dat hij nog vader zal worden van een zoon bij Sara? Moet hij het dan zo zien dat hij zijn belangrijkste slaaf Eliëzer als zoon moet aannemen en dat die dan zijn erfgenaam zal zijn?

Dat is Abrams reactie op wat God tegen hem zegt. Ik denk dat we hier te maken hebben met een mens die aangevochten wordt in zijn geloof. Die eraan twijfelt of het wel waar is wat God hem beloofd heeft. We hebben dus niet te maken met iemand die het koud laat wie God is en wat God heeft gezegd. Integendeel, hij is er heel erg mee bezig. Maar hoe kan het gaan met ons geloof. Luther zei eens: Het geloof is een onrustig ding. Het is de ene dag veel sterker dan de andere dag. Toen Abram in Egypte woonde en hij bang was dat de farao Sara zou weghalen, was zijn geloof ook bepaald niet groot. Maar toen hij Lot ging helpen, was er weer sprake van een groot geloof. Ik denk dat we moeten zeggen dat Abram nu opnieuw in een dal zit. Hij is moedeloos. Hij ziet het niet meer zitten met

de belofte van God. En ik zeg erbij dat dit toch wel heel herkenbaar is. Dat komt zo vaak voor in de Bijbel. Ik denk aan Elia, die de ene dag op de Karmel staat, vol van geloof, en de volgende dag in de woestijn als een hoopje ellende uitgeblust onder een struik ligt. Laten we niet vergeten dat wachten op God moeilijk is. Dat weten we zelf ook wel. Abram wachtte al tien jaar en de kans op een zoon is menselijk bezien vrijwel nihil geworden. Daarom zit Abram in een dal.

| 11

En wat doet de Heere nu? Is Hij boos op Abram omdat hij aan zijn belofte twijfelt? Nee, integendeel, de Heere zoekt Abram op en buigt zich over zijn moedeloze kind heen en komt hem te hulp in zijn aanvechting. Daarover gaat het hier in dit bijbelgedeelte. De Heere herhaalt zijn belofte aan Abram en zegt: Jouw slaaf Eliëzer zal je erfgenaam niet zijn, maar jouw eigen, lichamelijke zoon. Of dat nu volgens jouw berekening kan of niet kan, is niet zo belangrijk. Abram, mijn wegen zijn hoger dan jouw wegen en mijn gedachten hoger dan jouw gedachten. Met andere woorden: als Ik je dit heb beloofd, dan is dat betrouwbaar. Beloofd is beloofd. De vervulling ervan kan op zich laten wachten, maar wat Ik gezegd heb zal gebeuren.

Dan gebeurt er iets ontroerends. De Heere neemt Abram bij de hand en leidt hem naar buiten, in de nacht. Als ze samen buiten zijn zegt de Heere: Abram, kijk eens omhoog. Zie je de sterren daar aan de hemel staan? Tel ze eens als je kunt. Abram kijkt omhoog naar al die sterren die fonkelen aan de oosterse hemel. Tel ze eens,

Abram. Zo talrijk als die sterren zal jouw nageslacht zijn. Wat zeg je, kun je ze niet tellen? Dat dacht Ik al. Welnu, zo zal ook je nageslacht ontelbaar zijn. Net zoals het zand aan het strand, weet je wel, zoals Ik je al eerder beloofde. Jij kunt die sterren niet tellen, jij bent een klein mensje, maar Ik kan ze wel tellen. Ik heb ze zelfs geschapen. Ik ben jouw grote God. Dat zingen we ook in Psalm 147: Hij telt het groot getal der starren, die 't scherpst gezicht op aard' verwarren. Abram, Ik kan wat jij niet kunt. Zo zal Ik jou een zoon geven, die jij niet meer kunt geven. Ik zal jou een nageslacht geven, niet te tellen. Geloof het, mijn kind Abram. Ik zal doen wat je hier aan de hemel ziet en wat je uit mijn mond hoort. Ja, dat is een wonderlijke nacht in het leven van Abram. Ik denk dat Abram die nacht nooit vergeten is.

Dan lezen we een heerlijk getuigenis over Abram in vers 6: En hij geloofde in de Heere; en Die rekende het hem tot gerechtigheid. Abram is op slag al zijn twijfel en aanvechting kwijt en geeft zich helemaal gewonnen aan de Heere. Hij acht Hem voor betrouwbaar. Hij laat het anker van zijn leven opnieuw in de beloften van God vallen. Zou Hij die zelfs de sterren tellen kan, sterker nog, Hij die de sterren geschapen heeft, hem geen zoon kunnen geven, als een scheppingswerk van zijn handen? Abram kleeft dus vast aan wat God belooft, zodat voor hem al werkelijkheid is wat nog moet komen, omdat God het belooft. Hij heeft de vervulling in de belofte. Omdat Hij die het belooft doet wat Hij zegt. Het geloof is een wonderlijk geschenk.

Abram vertrouwde allang op de Heere. Wat hier gebeurt is dat zijn geloof weer nieuw wordt, weer versterkt wordt, zelfs verdiept. Nog meer, nog intenser dan voorheen stelt hij zijn betrouwen alleen op de Heere. Op de God van het verbond, de HEERE en op God de almachtige Schepper, de Heere. Zo noemt Abram God ook: Heere HEERE. We mogen deze geschiedenis zien als een leerzame geloofservaring, een oefening van het geloof. Er is sprake van een crisis, maar de Heere draagt hem door die crisis heen en daardoor wordt het geloof van Abram gelouterd, verdiept, sterker. De Heere betekent nu nog meer voor Abram. Zijn leven en zijn toekomst hangen om zo te zeggen nog meer aan wat de Heere hem belooft en daarmee aan de Heere zelf. Niet als een bezit, waarover hij nu voor altijd beschikt. Nee, het zal telkens weer blijken dat niet zijn geloof het fundament van zijn leven is, maar de belofte die hij gelooft, of nog beter gezegd: de Heere – de Belovende God – in Wie hij gelooft.

We lezen nog iets kostbaars over Abram: en de Heere rekende het hem tot gerechtigheid. Wat betekent dat? Betekent het dat Abram laat zien dat hij door te geloven een goed, rechtvaardig mens is? Een voorbeeld voor anderen? Zo van: zie hem eens? Dat denk ik niet. Met gerechtigheid wordt bedoeld dat je in de rechte verhouding tot God staat. En wanneer sta je in de rechte verhouding tot God? Als je op Hem vertrouwt. En zo is het met Abram. Door het geloof staat hij in de rechte verhouding tot God. Maar dan moeten we meteen een misverstand voorkomen. Is het geloof van Abram zo bezien een verdienste, waardoor hij bewerkstelligt dat hij

in de rechte verhouding tot God staat? Absoluut niet. Daarom staat er ook: en God *rekende* het hem tot gerechtigheid. De Heere schonk hem zijn gerechtigheid en het geloof van Abram was daarvoor een middel, een instrument. De apostel Paulus zal het daar later verschillende keren over hebben. Hij wil dan duidelijk maken dat Abram niet door zijn geloof als een verdienstelijk werk zichzelf in de rechte verhouding tot God plaatste. Maar dat God dat wonder hem enkel uit genade schonk. Dat Abram de vader van de gelovigen is kun je daarom ook zo uitleggen, dat hij laat zien hoe groot Gods genade voor hem is. Niet hij, maar God staat in het middelpunt. Zo fonkelt het van Gods genade in het leven van Abram, als de sterren aan de hemel. En God zorgt er zelf voor dat zijn geloof niet beschaamd wordt. Door de onmogelijkheid heen maakt God zijn beloften waar. Straks wordt de kinderstem van Izak gehoord in de tenten van Abram, die ondertussen Abraham heet. Abraham, ja, want die naam betekent: een vader van een menigte mensen. Uit de ene Izak zal een ontelbaar nageslacht voortkomen, het volk Israël. Hoe betrouwbaar Gods belofte is, zien we door de eeuwen heen, tot op de dag van vandaag.

Maar niet alleen daarin. We zien het vooral ook in de geboorte van die ene Nakomeling van Abram, die wij mogen kennen als onze Heiland, Jezus Christus. Door de overgave aan Hem sta je als schuldige zondaar in de rechte verhouding tot God. Door het geloof in Hem word je gerechtvaardigd. Dat is het grootste wonder, dat God dwars door onze onmogelijkheid heen mogelijk maakt. En door

Hem is er samen met Abraham en zijn nageslacht een gemeente gekomen uit alle volken van de aarde, die van Gods trouw mag zingen. Samen zullen we – door het geloof in Christus Jezus – eenmaal om de troon van deze Ene staan, als een schare die evenals de sterren in de nacht van Abraham, niemand tellen kan. Wat God belooft, is waar, het is dus vast en zeker, het is door en door betrouwbaar. Ook voor u en mij.

| 15

Al wat u ontbreekt,
schenk Ik, zo gij 't smeekt,
mild en overvloedig.
(Psalm 81:12)